

Karmøy kommune
Postboks 167
4291 KOPERVIK

Kontakt saksbehandler

Knut Ragnar Slettebø, 51568951
knrsl@statsforvalteren.no

Klageavgjørelse i sak om sakskostnader – gnr. 64 bnr. 856, Solstrandvegen 25, Karmøy kommune – tiltakshaver: Wibekke Kristiansen

Advokat Didrik Brun Ferkingstad har påklaget kommunens vedtak om avslag på søknad om dekning av sakskostnader. Statsforvalteren opprettholder kommunens avslag.

Vi viser til kommunens oversendelse av 04.11.2022.

Sakens bakgrunn

Tiltakshaver søkte først om tillatelse for allerede utførte tiltak, terrenginngrep og oppføring av mur, plattinger, trapp og hagestue. Kommunen avslo søknaden i medhold av plan- og bygningsloven (pbl.) § 29-4 i vedtak av 20.09.2021. Tiltakshaver søkte i brev datert 01.03.2022 om dispensasjon fra pbl. § 29-4 for tillatelse til tidligere omsøkte tiltak. Kommunen ved *Hovedutvalg teknisk og miljø* ga i vedtak av 21.06.2022 tillatelse og dispensasjon til omsøkte tiltak.

Advokat Didrik Brun Ferkingstad fremsatte i brev datert 06.07.2022 krav om dekning av sakskostnader under henvisning til kommunens vedtak av 21.06.2022, der det ble gitt tillatelse og dispensasjon til omsøkte tiltak.

Karmøy kommune tok administrativt stilling til anmodningen om å få dekket sakskostnader i vedtak av 08.07.2022, som lyder:

«Krav om saksomkostninger tas ikke til følge.»

Advokat Didrik Brun Ferkingstad klaget på kommunens vedtak om avslag på dekning av sakskostnader. Klager anfører i det vesentlige at kommunen vurderte at vilkårene for dispensasjon ikke var oppfylt i vedtaket av 20.09.2021. Det var villedende av administrasjonen å opplyse om at omsøkte tiltak krevde dispensasjon uten å også forklare at det alt var søkt om dispensasjon, og at kommunen alt hadde vurdert om vilkårene for dispensasjon var oppfylt.

Karmøy kommune behandlet klagen administrativt 04.11.2022 og opprettholdt kommunens tidligere vedtak.

Statsforvalteren viser ellers til sakens dokumenter.

Statsforvalterens vurdering

Hovedregelen i norsk rett er at den private part må bære sine egne sakskostnader i en forvaltningssak, jf. Ot.prp. nr. 27 (1968-69) s. 24. Under visse omstendigheter kan imidlertid vedkommende ha rett på dekning av sakskostnader i medhold av fvl. § 36 første ledd.

Bestemmelsen lyder slik:

«Når et vedtak blir endret til gunst for en part, skal han tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, med mindre endringen skyldes partens eget forhold eller forhold utenfor partens og forvaltningens kontroll, eller andre særlige forhold taler mot det.»

Regelen går ut på at en part skal få dekket vesentlige og nødvendige sakskostnader ved enhver endring av enkeltvedtak til gunst for en part. En nødvendig forutsetning for at klager skal ha rett på dekning av sakskostnader, er at det foreligger en endring av vedtaket. Blir det fattet et nytt vedtak basert på en endret søknad, vil det etter en naturlig språklig forståelse ikke regnes som en endring av vedtaket, men som et nytt vedtak.

Regelen om dekning av sakskostnader er begrunnet med at der forvaltningen har gjort gjeldende en uriktig oppfatning av rettsregler eller faktum er det rimelig at den private part får dekket kostnader som har vært nødvendige for å overbevise myndighetene om hva som er rett, jf. Ot.prp. nr. 27 (1968-69) s. 24. Bestemmelsen retter seg slik mot tilfellene der den faktiske og rettslige siden av saken er lik, og den private part får endret forvaltningens vedtak fordi det foreligger en feilaktig forståelse av juss eller faktum.

I denne saker har tiltakshaver i første omgang søkt om tillatelse til tiltak uten å søke om dispensasjon. Kommunen gjorde flere ganger tiltakshaver oppmerksom på at omsøkte tiltak krevde dispensasjon. Tiltakshaver søkte til tross for dette ikke om dispensasjon, og søknaden ble derfor avslått med hjemmel i pbl. § 29-4.

Etter at kommunen hadde avslått søknaden om tillatelse til tiltak i vedtak av 20.09.2021, sendte tiltakshaver inn en supplerende dispensasjonssøknad. Denne dispensasjonssøknaden var en nødvendig forutsetning for at kommunen kunne gi dispensasjon, jf. SOM-2018-4012.¹ Saken sto dermed i en annen stilling da kommunen på ny behandlet saken 21.06.2022. Vedtaket av 21.06.2022 må derfor regnes som et nytt vedtak, og ikke en endring av det tidligere vedtaket.

Statsforvalteren finner på denne bakgrunn at kommunens vedtak om tillatelse og dispensasjon av 21.06.2022 ikke innebærer at «et vedtak blir endret til gunst» for tiltakshaver, jf. fvl. § 36 første ledd.

Når det ikke foreligger en endring av vedtak, er inngangsvilkårene for å kreve dekning av sakskostnader ikke oppfylt. Statsforvalteren avslår derfor klagers søknad om dekning av

¹ <https://www.sivilombudet.no/uttalelser/manglende-soknad-om-dispensasjon-fra-kommuneplanens-byggegrense-i-strandsonen/>

sakskostnader og stadfester kommunens vedtak. Vi går ikke inn i de øvrige vilkårene i bestemmelsen.

Vedtak:

Statsforvalteren stadfester kommunens vedtak om avslag på søknad om dekning av sakskostnader.

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan, jf. fvl. § 28.

Svein Undheim (e.f.)
juridisk seniorrådgiver

Knut Ragnar Slettebø
juridisk rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

ADVOKAT DIDRIK BRUN FERKINGSTAD
Wibekke Kristiansen

Postboks 311
Solstrandvegen 25

4291	KOPERVIK
4250	KOPERVIK